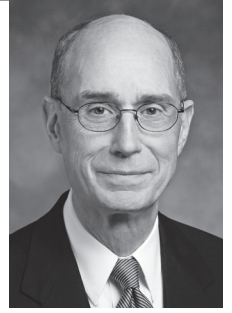

Bài của Chủ Tịch
Henry B. Eyring
Đệ Nhất Cố Vấn trong
Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn

Những Người Bạn Trung Thành

Một trong những lời khen tặng lớn lao Đấng Cứu Rỗi có thể ban cho chúng ta là gọi chúng ta là “bạn.” Chúng ta biết rằng Ngài yêu thương tất cả con cái của Ngài với một tình yêu thương trọn vẹn. Tuy nhiên đối với những người trung tín trong sự phục vụ Ngài thì Ngài dành cho danh hiệu đặc biệt này. Các anh chị em còn nhớ những lời từ tiết 84 sách Giáo Lý và Giao Ước: “Và lại nữa, ta nói cho các người hay, hỡi các bạn của ta, vì từ nay về sau ta sẽ gọi các người là bạn, điều cần thiết là ta phải ban cho các người lệnh truyền này, để các người trở thành giống như những người bạn của ta trong thời mà ta đã ở với họ, để đi thuyết giảng phúc âm bằng quyền năng của ta” (GLGU 84:77).

Chúng ta trở thành những người bạn của Ngài khi chúng ta phục vụ những người khác vì Ngài. Ngài là tấm gương toàn hảo về loại bạn mà chúng ta phải trở thành. Ngài chỉ muốn điều gì tốt nhất cho con cái của Cha Thiên Thượng. Hạnh phúc của họ là hạnh phúc của Ngài. Ngài cảm thấy nỗi buồn của họ giống như nỗi buồn của Ngài vì Ngài đã trả giá cho tất cả tội lỗi của họ, Ngài tự mang lấy tất cả bệnh tật yếu đuối của họ, vác lấy tất cả khó khăn rắc rối của họ và cảm nhận tất cả những nỗi khát khao của họ. Động cơ thúc đẩy của Ngài hoàn toàn là thuần túy. Ngài không tìm kiếm sự công nhận cho Ngài mà dâng hết vinh quang lên

cho Cha Thiên Thượng. Người bạn toàn hảo, Chúa Giê Su Ky Tô, là Đấng hoàn toàn vị tha trong việc mang đến hạnh phúc cho những người khác.

Mỗi người chúng ta đã lập giao ước báp têm đều hứa noi theo gương Ngài để mang lấy gánh nặng của nhau như Ngài (xin xem Mô Si A 18:8).

Trong một vài ngày nữa các anh chị em sẽ có nhiều cơ hội để làm bạn vì Ngài. Có lẽ là các anh chị em sẽ đi trên con đường bụi bặm. Có lẽ là các anh chị em sẽ ngồi trên một toa xe lửa. Có lẽ là các anh chị em sẽ tìm ra một chỗ ngồi trong giáo đoàn ở nhà thờ. Nếu theo dõi kỹ, các anh chị em sẽ thấy một người nào đó đang mang một gánh nặng. Có lẽ là một gánh nặng buồn phiền, cô đơn hoặc oán giận. Có lẽ chỉ có các anh chị em mới có thể thấy được nếu các anh chị em cầu nguyện để Thánh Linh ban cho mình mắt để nhận ra những tấm lòng và lời hứa để nâng đỡ những bàn tay rũ rượi.

Sự đáp ứng cho lời cầu nguyện của các anh chị em có lẽ là gương mặt của một người bạn cũ, một người mà các anh chị em chưa gặp trong nhiều năm, nhưng đột nhiên những nhu cầu của người ấy đến với tâm trí của các anh chị em và cảm thấy rằng những nhu cầu ấy như chính là của mình vậy. Điều đó đã xảy ra cho tôi. Những người bạn cũ đã tìm đến tôi qua hàng bao nhiêu dặm đường và qua nhiều năm tháng để đưa ra

lời khuyến khích khi chỉ có Thượng Đế mới có thể nói cho họ biết về gánh nặng của tôi.

Các vị tiên tri tại thế của Thượng Đế dạy cho chúng ta phải là những người bạn trung thành với những người vào Giáo Hội với tư cách là những người cải đạo và giải cứu những người đã đi sai đường. Chúng ta có thể làm điều đó và sẽ làm điều đó nếu chúng ta luôn luôn tưởng nhớ đến Đấng Cứu Rỗi. Khi chúng ta tìm đến để giúp đỡ và nâng lên một gánh nặng, thì Ngài cũng đến với chúng ta. Ngài sẽ hướng dẫn chúng ta đến những người đang gặp hoạn nạn. Ngài sẽ ban phước cho chúng ta để cảm thấy như họ cảm thấy. Khi kiên trì trong nỗ lực của mình để phục vụ họ, chúng ta sẽ được ban cho càng nhiều thêm ân tứ để cảm nhận được tình yêu thương của Ngài dành cho họ. Điều đó sẽ mang đến cho chúng ta lòng can đảm và sức mạnh để dang tay ra giúp đỡ nhiều lần nữa một cách trung tín.

Và cuối cùng trong thời vĩnh cửu, chúng ta sẽ cảm nhận được niềm vui khi được chào đón trong vòng bạn bè trung thành của Ngài. Tôi cầu nguyện phước lành đó được ban cho tất cả chúng ta và cho những người chúng ta sẽ phục vụ.

GIẢNG DẠY TỪ SỰ ĐIỆP NÀY

Những người trong gia đình các anh em giảng dạy có thể tham gia một cách đầy ý nghĩa hơn khi họ được yêu cầu tìm kiếm một điều gì đó trong khi họ tra cứu thánh thư và những lời của các vị tiên tri (xin xem *Sự Giảng Dạy, Không Có Sự Kêu Gọi Quan Trọng Nào Bằng* [1999], 55). Khi chúng ta đọc bài này, hãy yêu cầu những người trong gia đình các anh em giảng dạy nhận ra các nguyên tắc mà sẽ giúp cho họ được xứng đáng để được gọi là bạn của Chúa.

Sách *Sự Giảng Dạy, Không Có Sự Kêu Gọi Quan Trọng Nào Bằng* nói rằng: “Nếu có tình yêu thương giống như Đấng Ky Tô, các anh chị em sẽ sẵn sàng hơn để giảng dạy phúc âm. Các anh chị em sẽ được soi dẫn để giúp những người khác biết Đấng Cứu Rỗi và tuân theo Ngài” (12). Hãy nhận ra từ các nguyên tắc của bài học mà có thể giúp các anh em làm một thầy giảng tại gia tốt hơn. Thảo luận những nguyên tắc này với người bạn đồng hành của các anh em và thành tâm suy nghĩ cách làm “những người bạn trung thành” với những người các anh em phục vụ.

GIỚI TRẺ

Một Người Mới

Bài của Matthew Okabe

Thật khó cho tôi để cảm thấy là mình thuộc vào tiểu giáo khu. Gia đình tôi mới dọn nhà đi rất xa từ đầu này đến đầu kia trong nước. Tiểu giáo khu nơi chúng tôi dọn vào có một nhóm những người trẻ tuổi rất đông, nhưng đây là lần đầu tiên tôi là “một người mới.” Điều tệ hại nhất là tôi phải đi học ở một trường mới và ý nghĩ đó lập tức lóe lên trong tâm trí tôi: “Tôi sẽ ngồi ăn trưa với ai?” Có lẽ tôi sẽ thấy một người nào đó trong nhà thờ, nhưng tôi không muốn tự bắt mình đến ngồi ăn trưa tại bàn của một người nào đó, nhất là tôi không biết họ có muốn tôi có mặt ở đó không nữa!

Ngày đầu tiên ở trường học dường như kéo dài bất tận. Cuối cùng chuông báo hiệu ăn trưa reo vang. Trong khi chậm chậm bước vào phòng ăn, tôi cầu nguyện lên Cha Thiên Thượng giúp tôi tìm ra một người tôi quen biết. Tôi liếc mắt nhìn quanh để xem tôi có thể nhận ra ai không. Không có một ai cả. Vậy nên, tôi tiến đến một cái bàn ở bên kia phòng ăn và ăn thức ăn của mình.

Sau đó trong ngày, trong lớp toán, tôi nhận ra một gương mặt quen thuộc. Tôi đã thấy David ở lớp giáo lý buổi sáng hôm đó. Bạn ấy xin được xem thời khóa biểu của tôi và khám phá ra là cả hai chúng tôi đều có chung giờ ăn trưa. Bạn ấy nói: “Nè, bạn ngồi ăn trưa ở đâu hôm nay vậy?”

Tôi đáp: “Tôi ngồi ở bên kia phòng ăn.”

Bạn ấy nói: “Vậy thì, ngày mai hãy đến và ngồi ăn trưa với tôi nhé.”

Tôi biết ơn Cha Thiên Thượng nhân từ là Đấng biết đến mỗi nhu cầu của chúng ta và đáp ứng mỗi lời cầu nguyện của chúng ta. Tôi cũng biết ơn một người nào đó đã dang rộng bàn tay thân ái. Một điều gì đó giản dị như là một lời mời cũng có thể tạo ra sự khác biệt hoàn toàn.

TRẺ EM

Chúa Giê Su Ky Tô, Người Bạn Toàn Hảo của Chúng Ta

Chú Tịch Eyring nói rằng Chúa Giê Su là người bạn toàn hảo của chúng ta. Đây là một số cách

thức mà Chúa Giê Su cho thấy tình bạn trọn vẹn của Ngài dành cho chúng ta.

Ngài muốn điều tốt nhất cho chúng ta.

Ngài vui khi chúng ta vui.

Ngài cảm thấy buồn khi chúng ta buồn bã hoặc đau đớn.

Ngài gánh chịu tội lỗi của chúng ta để chúng ta có thể trở về với Cha Thiên Thượng.

Hãy Làm một Người Bạn vì Chúa Giê Su

Chủ Tịch Eyring nói rằng chúng ta có thể trở thành người bạn của Chúa Giê Su bằng cách làm bạn với

những người khác vì Ngài. Hãy vẽ những bức hình về bốn cách các em có thể là một người bạn.

Các em có thể giúp đỡ một người nào đó đang buồn.

Các em có thể làm bạn với một người nào đó cô đơn.

Các em có thể mời một người nào đó đến nhà thờ.

Các em có thể luôn luôn tưởng nhớ đến Chúa Giê Su.

© 2010 do Intellectual Reserve, Inc. Giữ mọi bản quyền. In tại Hoa Kỳ. Bản Anh ngữ chuẩn nhận: 6/09. Bản dịch chuẩn nhận: 6/09.
Bản dịch *First Presidency Message, July 2010*. Vietnamese. 09367 435

Củng Cố Gia Đình và Nhà Cửa

Học tài liệu này và nếu thích hợp, hãy thảo luận tài liệu này với các chị em phụ nữ mà các chị em thăm viếng. Sử dụng những câu hỏi để giúp các chị em củng cố các chị em phụ nữ của mình và làm cho Hội Phụ Nữ thành một phần tích cực trong cuộc sống của mình.

Từ Thánh Thư: Sáng Thế Ký 18:19;
Mô Si A 4:15; GLGU 93:40; Môi Se 6:55–58

Củng Cố ở Mỗi Cơ Hội

“Mỗi người chúng ta đều có hoàn cảnh gia đình khác nhau. Một số gia đình có cha mẹ với con cái ở nhà. Một số cặp vợ chồng không còn có con cái ở chung nữa. Nhiều tín hữu của Giáo Hội thì độc thân và một số là những người cha hoặc những người mẹ độc thân. Những người khác thì góa bụa sống một mình.

“Dù gia đình của chúng ta như thế nào đi nữa, thì mỗi người chúng ta vẫn có thể cố gắng để củng cố gia đình của mình hoặc giúp củng cố những người khác.

“[Có lần] tôi ở lại nhà của một đứa cháu gái và gia đình của nó. Vào buổi tối đó trước khi trẻ con đi ngủ, chúng tôi có một buổi họp tối gia đình ngắn và một câu chuyện thánh thư. Cha của chúng kể chuyện về gia đình của Lê Hi và cách ông dạy dỗ con cái để họ phải bám chặt vào thanh sắt, mà thanh sắt chính là lời của Thượng Đế. Việc bám chặt vào thanh sắt sẽ giữ cho họ được an toàn và dẫn họ đến với niềm vui và hạnh phúc. Nếu họ thả tay ra khỏi thanh sắt, thì sẽ có nguy cơ bị chết đuối trong dòng sông nước đục.

“Để cho những đứa con thấy điều này, mẹ của chúng giả làm ‘thanh sắt’ để chúng có thể bám vào và cha của chúng đóng vai quỹ dữ, cố gắng kéo chúng ra khỏi sự an toàn và hạnh phúc. Mấy đứa trẻ đó ưa thích câu chuyện này và học được việc bám chặt vào thanh sắt thì quan trọng biết bao. Sau câu chuyện thánh thư là giờ gia đình cầu nguyện. . . .

“Thánh thư, buổi họp tối gia đình, và việc cầu nguyện chung gia đình sẽ củng cố gia đình. Chúng ta cần phải lợi dụng mọi cơ hội nhằm củng cố gia đình và hỗ trợ lẫn nhau để luôn ở trên con đường đúng.”¹

Barbara Thompson, đệ nhị có vấn trong chủ tịch đoàn trung ương Hội Phụ Nữ.

Từ Lịch Sử của Chúng Ta

Từ lúc bắt đầu, Hội Phụ Nữ đã có nhiệm vụ phải củng cố gia đình và nhà cửa của mình. Tiên Tri Joseph đã giảng dạy các chị em phụ nữ trong một buổi họp đầu tiên của Hội Phụ Nữ: “Khi các chị em về nhà, đừng bao giờ nói lời gắt gỏng hay không tử tế với chồng mình, mà từ nay về sau hãy để cho lòng nhân từ, bác ái và tình yêu thương của các chị em thể hiện trong công việc của mình.”²

Năm 1914, Chủ Tịch Joseph F. Smith nói với các chị em trong Hội Phụ Nữ: “Bất cứ lúc nào có sự ngu dốt hoặc ít nhất sự thiếu hiểu biết về gia đình, . . . thì ở đó có tổ chức này hoặc ở trong tầm tay với, và qua những phước lành thiên nhiên cũng như sự soi dẫn thuộc vào tổ chức này, họ được chuẩn bị cùng sẵn sàng phổ biến lời chỉ dẫn về những bốn phận quan trọng đó.”³

GHI CHÚ

1. Barbara Thompson, “Quyền Năng của Ngài Đấng Đầy,” *Liahona*, tháng Năm năm 2009, 84.
2. *Những Lời Giảng Dạy của Các Vị Chủ Tịch Giáo Hội: Joseph Smith* (2007), 482.
3. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* (1998), 186.

Chúng Ta Có Thể Làm Gì?

1. Các chị em sẽ chia sẻ ý kiến nào để củng cố gia đình và nhà cửa với các chị em phụ nữ của mình? Khi các chị em suy ngẫm về hoàn cảnh cá nhân của họ, Thánh Linh có thể mang những ý kiến đến cho tâm trí của các chị em.
2. Các chị em có thể thay đổi những ưu tiên nào trong tháng này để củng cố gia đình và nhà cửa của mình một cách tốt đẹp hơn?

Để biết thêm thông tin, xin vào www.reliefsociety.lds.org.